

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot gewijzigde vaststelling van de
Wet toezicht kredietwezen.

Nadat het Voorlopig Verslag der Commissie aan de Regering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD

§ 1. Het verheugt de ondergetekende, dat vele leden de indiening van dit wetsontwerp als een goede vervanging beschouwen van de tijdelijke regeling, zoals deze is vervat in de thans geldende Wet toezicht kredietwezen. Met deze leden ziet ook de ondergetekende in het tot heden achterwege blijven van het gebruik door de Nederlandsche Bank van de haar bij de Wet toezicht kredietwezen verleende bevoegdheden een aanwijzing van het goede resultaat van onderling overleg tussen de bank en de desbetreffende bankinstellingen.

Zoals deze leden terecht opmerken, beoogt het onderhavige ontwerp van wet dit onderling overleg nog meer op de voorgrond te plaatsen. In de Memorie van Toelichting verklaarde de ondergetekende reeds, dat dit overleg eigenlijk de basis moet gaan vormen voor het sociaal-economisch toezicht op het kredietwezen. Inderdaad zal de Nederlandsche Bank krachtens de in het ontwerp vervatte regeling slechts algemene voorschriften kunnen uitvaardigen bij gebrek aan overeenstemming tussen de aan het overleg deelnemende partijen, dan wel indien deze overeenstemming niet binnen een door de bank in verband met de aard van de ontwikkeling, als bedoeld in het eerste lid van artikel 10 van het ontwerp, aanvaardbaar geachte termijn wordt bereikt.

Met de hiervóór bedoelde leden is de ondergetekende van mening, dat van de voorgestelde wet ook een preventieve werking zal uitgaan.

De opmerking van enige leden, die wijzen op de principiële betekenis van het op de voorgrond stellen van het overleg in het onderhavige ontwerp, kan de ondergetekende, zoals uit het voorgaande reeds is gebleken, geheel onderschrijven. Het stemt hem tot voldoening, dat ook deze leden van oordeel zijn, dat de bezwaren tegen de nog geldende wet op voldoende wijze uit de weg zijn geruimd en ook hij acht het een gelukkige omstandigheid, dat het overleg tussen belanghebbenden geleid heeft tot een alleszins aanvaardbare regeling, waarin zowel het sociaal-economisch als het bedrijfs-economisch toezicht een permanente basis hebben verkregen.

Met deze leden is de ondergetekende van oordeel, dat de thans ontworpen regeling, als gevolg van de belangrijke plaats, die het onderling overleg zal gaan innemen, een soepeler karakter draagt dan de bestaande regeling.

§ 2. De mening van enige leden, die het mede aan het Regeringsprogramma 1951, waarbij ons volk een consumptie-beperving aanvaardde, te danken achtten, dat de huidige Wet toezicht kredietwezen, welke op 8 februari 1952 in het *Staatsblad* verscheen, wat het sociaal-economisch toezicht betreft eigenlijk niet behoefde te worden toegepast, wordt door de ondergetekende gedeeld. Men mag echter, naar de mening van

de ondergetekende, niet uit het oog verliezen, dat vóór de uitvoering van dit Regeringsprogramma de Nederlandsche Bank krachtens de toen nog geldende Beschikking Deblokking 1945 reeds met ingang van 1 januari 1951 kredietrestrictieve maatregelen had afgekondigd, die door het immobiliseren van een belangrijk deel der zich in handen van banken bevindende liquiditeiten leidde tot het effectief maken van het disconto van de Nederlandsche Bank, dat in april 1951 werd verhoogd van drie op vier procent. Het is mede aan deze tijdig ingevoerde kredietrestrictieve maatregelen te danken, dat de betalingsbalanscrisis van 1951 vrij snel kon worden overwonnen en dat sedertdien de inmiddels van kracht geworden Wet toezicht kredietwezen op dit punt niet meer behoefde te worden toegepast. De ondergetekende meent, dat de gang van zaken in 1950 en 1951 terecht de aandacht heeft gevestigd op het grote belang van het bestaan van een regeling voor het sociaal-economische toezicht op het kredietwezen.

Naar aanleiding van hetgeen deze leden vervolgens naar voren brengen, merkt de ondergetekende op, dat hij nimmer de illusie heeft gekoesterd, dat onder alle omstandigheden alleen met monetaire maatregelen de waarde van de gulden zodanig kan worden gereguleerd als voor 's lands welvaart dienstig is en zoveel mogelijk kan worden gestabiliseerd.

Men kan bij de inflatoire ontwikkelingen onderscheid maken tussen inflatie, die haar impuls vindt in een toegenomen bestedingsdrang, en die, welke haar oorsprong vindt in een stijging der kostenelementen, zoals de lonen. Monetaire maatregelen, zoals kredietrestrictie, zijn nu bij uitstek geëigend om te worden toegepast bij een z.g. bestedingsinflatie. Het effect van niet uit bestedingsinflatie voortvloeiende kostenstijgingen is echter niet altijd te corrigeren door monetaire maatregelen, zodat het accent der te nemen maatregelen elders moet liggen. Het zou onjuist zijn te menen, dat de door eerderbedoelde leden genoemde illusie de drijfveer zou zijn geweest tot het indienen van het onderhavige ontwerp. Dit ontwerp is gebaseerd op het reeds in artikel 9 van de Bankwet 1948 vervatte beginsel, dat toezicht op het kredietwezen een onontbeerlijk onderdeel vormt van de bevoegdheden, waarover een centrale bank dient

te beschikken. Bij de behandeling van de ontwerp-Bankwet 1948 in de Tweede Kamer der Staten-Generaal is trouwens gebleken, dat de taakomschrijving van de Nederlandsche Bank geenszins steunde op de opvatting, als zou alleen met monetaire maatregelen de waarde van de gulden zodanig kunnen worden gereguleerd als voor 's lands welvaart dienstig is en zoveel mogelijk kunnen worden gestabiliseerd.

Naar aanleiding van de vraag van enige leden of op de duur, ondanks juiste bespreking van het instrument der monetair-politieke maatregelen, het beleid in andere sectoren, o.m. de op het gebied van de lonen gevoerde politiek, een ongunstige invloed op de waarde van de gulden zal uitoefenen, moge de ondergetekende erop wijzen, dat het streven der Regering er steeds op gericht zal moeten zijn, dat de maatregelen op het gebied der loonpolitiek op de duur zo min mogelijk vooruitlopen op eventuele verbeteringen in de arbeidsproductiviteit. Voorts moge in dit verband worden gewezen op de nadruk, die door de Regering wordt gelegd op het streven naar prijsstabilisatie. De gevoerde monetaire politiek zal, te zamen met deze maatregelen, ertoe moeten leiden de waarde van de gulden zoveel mogelijk te stabiliseren. Het komt de ondergetekende geenszins juist voor van een vleugellamme monetaire politiek der Regering te spreken.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 2 juni 1956.

DE DREU
SASSEN
MAENEN
MOLENAAR.